sisse panna; minge jookske teie kinrali jure ja üttelge, et ta mo naese ja laste eest murret peab, ja minna sûtan rohho pöllema." Wessi tulli peälikko silmi. Ja ta läks jookstes wälja. Ni pea, kui ta wälja olli sanud, lendasid ka jubba wärrawad, innimessed ja nende rammo taewa alla, ja tullid kui tuhk ja narmad taggasi. Prantsussed ollid nüüd silmapilk woidetud, ja kes neist weel ülle ja ellusse jänud, neid woeti ennamiste wangi, ja muist jooksid ka ärra, ja jätsid liñna-woitmisse senna paika. — Se Saksama soldat, kes pûssi rohho pöllema olli pannud, sai ka omma surma; agga ta naene ja lapsed leidsid suurt armo ja hallastust.

Waat, mis teinud wanna rahwas
Hädda aial ilma peäl!
Olgo siis ka meie wahwas,
Kui on abbi tarwis teäl.
Waenlane kül teggi tülli:
Wahtis kaua liñna al;
Agga se taal kahjuks tulli —
Öppetuseks rummalal'.

Armastagem süddamest
Ommad armsad üllemad,
Jummal tasub iggawest
Keik, mis teind ka allamad.

Hina rahwa allandamisse seädussed.

Hiljoti kirjotas Wändra öppetaja Saksa kelest Eesti kele ja laskis Pernus Pormi jures trükkida ühhe pisukesse ramato, mis Kina rahwa ramato nimme kannab, kus Hina rahwast monne sannaga ühte ja teist lühhidelt rägitakse. Anname siin ka Hina rahwast kaks kolm sanna, mis „Kina rahwa ramatus" mitte ei olle.

Kussagil mailmas ei olle iggapäises ellus auandmisse ja allandamisse tembutamisst woi kombid ni paljo, kui Hinamaal. Norem peab wannemat ja allam üllemat sanna ja kombega nenda auustama, kui seädus käsib, ja kes minno polest kas koggematta eksib, saab 40 ehk 80 hopi jalla tallade pihta. Wend ei tohhi wennale, egga suggulane sug-